

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՒՌԵՒՄՅԱՅ

ԳԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Աթէ դաղղիկան լրագրաց հբատաքակածներուն
Հաւատ ընծայելու ըլլամք, Տալմացիայի ապստամ-
քութիւնը վասնդաւոր և ծանր չետեւթիւն մի պիտի
ունենայ. ինչու որ Որուսիայի մատը անոր մէ ջն է
կըսեն և կըյաւելուն թէ, Վւստրիօ-Հունդարական
կառավարութիւնը պաշտօնական կերպիւ բացատրու-
թիւն խնդրեր է Բեկերզդուրիկի դահլիճէն՝ այս
ապստամբութեան լերաբերեալ քանի մը կեպքերու
վրայօք, որոնք Որուսիոյ մասնակցութեանը ապա-
ցոյց կըսան համարուիլ: Աթէ Բեկերզդուրիկի դահլ.
իճին տալու բացատրութիւնները զահացուցիչ չըլ-
լան, Վւստրիօ-Հունդարական կառավարութիւնը
Որուսիոյ չետ ունեցած իւր յարաբերութիւնները
պիտի գագրեցնէ եղեր:

Այս լուրերը խիստ ծանր են անշուշտ, և թէ հիմնաւոր ըլլան։ բայց բարորավին անհիմն են աւ չեմք կրնար ըսկել, ինչու որ Փարիզէն ամսոյս Է էն հասած հեռագիր մի կը ծանուցանէ թէ Տաշմացիայի ապստամբութիւնը նոր գորութեամբ կը փեռագոնայ և դառատաղցիները մասնակից ու զործակից կը լլան անոր։ Բաց յայսմանէ աւստրիական օրադրի մը մէջ հետեւալը կը կարգամք։ Դայն մի կը պատըտի թէ Գրառատակէ իշխանը որոշեր է հաստատուն պահէլ իւր չէ զորութիւնը մինչն ՚ի 15 Կոյսյամբերի։ բայց եթէ մինչեւ այն ժամանակ ապստամբութիւնը զավուած և վերջացած ըըլլայ, պիտի սահիպուի 25.000 դառատաղցը զինուորաց հրաւերը ընդունիլն ապօտամբաց հետ մեանալով Վաթարօ քաղաքին աիրել։ Այս նաւահանգիստներ քիչ մը հեռու Ըստիական ծովուն մէջ կը պատըտին երկու խուսաց ֆուէկաթ և խուլիս նաւատորմիզը՝ որուն հրամանատար է Պակեմոր-Լմմանուէլ թագաւորին ուղին Առթէի գուքը։

Գաղղիոյ մէջ քանի մը ամսէ ՚ի վեր , կառավարութեան թագավորութեամբը , լրադրաց ազատութիւնը այն աստիճանի հասած է , որ իւրաքանչիւր ոք ուղածը և միտքէն անցածը համարձակապէս կը գրէ , ամեն աեսակ ամբաստանութիւնները , թշնամանքը և յարձակումները կը հրատարակուին կառավարութեան գէմ . վերջապէս լրադրաց ազատութեը ուրիշ սահման մի չէ զրուած բայց միայն լրադրապետին պատակառանքը : Բայց որովհետեւ ուամկապետական անպատճառ խմբակիրներ աւ կան , ասոնցիշ շատերը իրենց թերթերուն մէջ յայտնապէս կըսեն թէ ՚Յաբոլէսն կայսրը մեծ ոճքագործ մընէ , աղզին նախարինքն է , չարազործ մը՝ որ արժանի է ամենէն մեծ պատճոց : Բաց յայտնանէ յայտնապէս ապաստամբութիւն կը քարողեն , հասարակապետական վարդապետութիւնները ամեն առջիւ զովութեամբ կը յիշատակեն և կընդգիմադրեն կայսերական կառավարութեան գէմ . զոր խստութեամբ կը վատահամբաւեն և անոր կործանումը իրեւ ազդին կամքը և իրեւ մօտաւոր կը հռչակեն :

Այս ամեն զրուածները կայսը կը կարդայ և հող չըներ. այլ ընդհակառակն կուրախանայ . վասնզի ազգին մեծաղոյն մասը , ողջամբտ զաղղիացիները և հասարակաց կարծիքը բարոյապէս կը դատապարտեն զյիշեալ անպատկառ զրիչները և իրաւունք կուտան Նարուէոն կայսեր խոհական ընթացքին . որով հոգ տարաւ զինուորական հզօր զօրաբանակ մի պատրաստ ունենալու միշտ ՚ի պաշտպանութիւն ազգին՝ ընդդէմ ներքին խոսվայոյզ ուամկապետականաց . որոնք մեծ փորձանք և նոր ապստամբութիւնն մի պատճառ կրնային ըլլալ , եթէ ազգային կառավարութիւնը տկար ըլլար , Քայց լրադրաց այս տեսնակ չափազանց աղատութիւնը՝ որուն օրինակը մինչեւ ցայսօր չէ տեսնուած աշխարհիս որևէ մէկ կաղմը , մինչեւ Երբ արդեօք պիտի դիմանայ . Գաղղիոյ մէջ ։ Տակաւին

Եղիսաբետական խնդիրը տակաւուն կատարել լավէս չէաբանութեցաւ. այսու ամենայնիւ կըզբուցուի թէ

բարձրապատճե Խըտիվը՝ ըստ խնդրոյ մեծ տէրութեանց, միաք ունի ՚ի կ. Պօլիս երթաւ մօտերս և իւր ամենախոնարհ յարդանքը մատուցանեւ յոտս օգոստափառ Առլիթանին : Եթէ այս լուրը ստոյգ ելլէ, տարակոյս չկայ թէ Բարձրագոյն Դրան և Եղիպտոսի Խըտիվին մէ չ մնացած փոքրիկ տարաձայնութիւնը լրջոցած կը համարուի :

ԱՀաւասիկ թարգմանութիւնը նամակին՝ զոր անց-
եալները Փօխաքքայն յուղարկեց 'ի պատասխանի
ՎԵՃ-Ապարդոսին վերջին յութեանը :

«ՄԵծին Բրիտանիոյ վանամա, գետաբանին նամակին որ
յուղաքուած էր աստ Անդրյու Գիւլատառին, որ և հա-
զրչեց ինձ անոր իմաստը, իմացոյ Զեր Բարձրութեան
խկական միարը՝ ի մասին գործակալաց զրոս հորկ կըլ-
լաց ինձ յուղա, կել երբամն յԵւրոպա՝ բանախօսեցու հա-
մար Եւրոպից ակրութեանց հետ ՚ի վերայ մասնաւոր
պոյմանագրութեանց զրոս ընել ակտք կըլլայ՝ առանց
գուրս եւ լիու ինձ արուած արտօնութեանց հրովարտա-
կին սահմաններէն : Յանձնացը որ Զեր Բարձրութիւնը
նորին աչքէ անցնէ լնոյն հրովարտանը, յուղարկեցի
զայն խմ Պատու մեկ հետյիս՝ պատուիրելով նմա որ ձեզ
հազու գե զայն : Ա երոյշնեալ նամակին խմասէն կըհաս-
կըցուի որ մասնաւոր պայմանագրութիւններ ընելու
պաշտօնին յԵրափա յուղարկուած եղիպատական գործա-
կալաց խնդրոյն նկատմամի՞ն Բարձրագոյն Պրան միտքն
գոհ ըլլալ և որդիսպի այս գործակալներն միայն առաջին
անդամ օսմաննեան չեսապահաց միջացաւ ներկայացուին
արտարկն զործաց պաշտօնից առանց այս զետապանները
յշնալեռի պատական զործակալոց պաշտօնին խտանեւ-
ըւ : Թիւղիտե 1 284ին չնորդուած հրովարտակին ՚ի վեր
եղիպատական գործակալները իրենք իրենց և առանց
միջնառունեան ուսուանանդ առաջակա լիւ որոշուած ու համար

պրը չունի կերպարագայանան արտաքին զործոյ պատօննելից՝
ոյսու ամենայնիւ Նորին վեհապատռութեան ողոսուա .
ան ձին վերաց իմ ունեցած ակնածական սիրալիր զգաց-
մանց նոր ապացցյ մի տաղու նպատակու , նոմանաւ
պէս անոր կառավարութեան դիմուորութեանց հաւ-
մածայնեցւ փափաք յայտնեցու համար , կը փութամ՝
վեպոյիշնալ զիջումը ընդունիլ ։ յետ այսորիկ անոր հաւ-
մանաւ վարուիլ : Ասուուած գիտէ թէ ո՛րչափի երսին
սակարատ եմ Զեր Բարձրութեանը՝ որ համեցաւ այս
կիտո ալ պարզելու : Բայց յայսմանէ յաբժանահաւատու
անձանց խօսնացով թէ պարտաւոր սիմի ըըլլամ իմ
կառավարութեանն յանձնուած երկրին եկամտից և ծա-
խուց ցուցակը (պիտմէ) Բարձրագայն Դրան ներկայա-
ցնել սիրելի է ինձ հաւատուալ թէ այս լուրջ ստոյդ է :
Այլև Զեր Բարձրութիւնը բարեհաճելով ցնծալի սպա-
հուու թիւնը տալ ինձթէ Եւ Ի եկամտաւութեան կամքը
հաստատուն պահէլ է 1841 ինի վեր հետովհետաէ կայսե-
րական հրովարտակներով ինձ շնորհուած արտօնու-
թիւնը առաջ առաջ առաջ առաջ առաջ առաջ առաջ առաջ

թիւնքը, յոյս կամբանայ և ստուգութեան կը լուսաւի :

«Այժմ մ պայծ մեկ կէտ կը մնայ, որ է փոխառութիւնն ընկըու խնանութիւնը . սակայն վատահ եւ հաստատաւ պէս թէ այս ինսն ալ չուտով պիտի կարգադրուի կայ սերական հրավարտակաց զօրութեամբը և Զեր Բարձ բութեան արգարատիր վեհ զդաշմամբը՝ զոր աշխարհ ամնայն կը ճանաչ : Եւ ստուգի եթի ծանր ուշաղրութեամբ քննուի այս կէտը, կը տեսնեմի՞ թէ՝ որովհետեւ այս ինսդրոյն նկատեամբ զրուեցու պաշմանը զնսս պիտի հասցնէ մեծ և պղտի ամեն զործոց Եղիսաբետ դաւառին՝ սրուն կառավարութիւնը յանձնուած է ինձ միայն օգտագործուած . Սուվորանին բարեկրնամ շնորհիւը, յայտնի է թէ յայնին միջըն անգամ Եղիսաբետի չնորդուած արտօնութեանց հրավարտակը արժեկը մի պիտի չունենայր Եթի գործը այսպէս չըլլար, գիտեմ որ ուրիշ պարտաւորութիւնն մի պիտի չունենայի բայց միայն Զեր Բարձ բութեան մէկ պաշտ աղջարարութեանը հնագունդի :

«Տարածոյս չանհաղով թէ Զեր Բարձրութեան աւ մեն ազգարարութիւնները և նամակները կատարեալ անկեղծութեամբ և ամմանամաքուր դիտարդութեամբ պրաւած են, իսմ կողմանէ ևս ամենայն անկեղծութեամբ

